Изборном већу Филолошког факултета у Београду

Извештај Комисије за избор у звање и на радно место доцента
за ужу научну област Наука о књижевности
(предмет Основни појмови науке о књижевности)

Одлуком Изборног већа Филолошког факултета бр. 1025/1 од 27. априла 2016. године, а у складу са чланом 65 Закона о виском образовању Републике Србије и чланом 116 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду, изабрани смо у Комисију за припрему извештаја о кандидатима који су се јавили на конкурс за избор доцента за ужу научну област Наука о књижевности, предмет Основни појмови науке о књижевности, објављен у листу Националне службе за запошљавање, „Послови“, број 673, од 11. маја 2016. године. Задовољство нам је да Изборном већу поднесемо следећи извештај:

На конкурс се јавила једна кандидаткиња, **др Дуња Душанић**.

1. Биографија кандидата

Дуња Душанић је рођена 1987. године у Београду, где је завршила Основну школу „Владислав Рибникар“ и француско одељење Филолошке гимназије. Основне студије уписала је 2006. године на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета у Београду и завршила са просечном оценом 9,98. На истом факултету је похађала и мастер студије, са просечном оценом 10,00 и одбранила мастер рад под насловом *Аутофикција као теоријски проблем* (2011).

Од 1. 10. 2013. године запослена је као асистент на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета у Београду на предмету Основни појмови науке о књижевности. Докторску дисертацију под насловом *Фикција као сведочење: Први светски рат у модернистичкој прози (Милош Црњански, Иво Андрић, Растко Петровић),* одбранила је 2015. године на Филолошком факултету у Београду. Члан је пројекта Министарства просвете, науке и технолошког развоја *Књиженство: теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915.* Са часописом *Књижевни магазин* сарађује од 2011, а од 2012. године учествује и у уређивању овог часописа.

Дуња Душанић се бави компаративном књижевношћу и књижевном теоријом, посебно проблемом књижевних жанрова и фикционалности текста. Заједно са Isabelle Grell (ITEM, École normale supérieure, Paris) и проф. др Адријаном Марчетић (Филолошки факултет, Београд) приредила је зборник радова о аутофикцији на француском и српском – *Penser l'autofiction: perspectives comparatistes/ Preispitivanja: autofikcija u fokusu komparatistike* (2014). Објављује научне радове и књижевне критике у домаћој и страној периодици. Бави се превођењем стручних и књижевних текстова. Превела је и адаптирала комад *Шекспир: изгубљено/нађено* Стивена Гринблата, који је игран на сцени Дома Омладине у Београду.

Била је стипендиста Града Београда (Стипендија за талентоване средњошколце и студенте, 2009–2010), школе „Џејмс Џојс“ у Трсту (2009), Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије (2012–2013). Добила је награду за најбољи матурски испит у Филолошкој гимназији (*Песништво француског симболизма*, 2006) и Бранкову награду Матице српске за семинарски рад *Аутонарација у Стендаловом* Животу Анрија Брилара (2009).

На основним студијама сарађује у извођењу наставе на курсевима Основни појмови 1 - 4 (проф. др Адријана Марчетић) за студенте прве и друге године године, Општа књижевност 3 (проф. др Тања Поповић) за студенте студијског програма Српска књижевност и језик са компаратистиком, а по новом програму акредитације држаће изборне курсеве Теорије жанра 1 и 2 и Два лица класичног романа: Стендал, Балзак 1и 2, за студенте треће године.

Уз пријаву на конкурс Дуња Душанић је приложила сву потребну документацију, објављене радове, као и комплетну библиографију радова, која чини и део овог извештаја.

2. Подаци о објављеним радовима

<u>Радови објављени од избора у звање асистента</u>

I. Рад у међународном научном часопису

1. “Serbian Modernists and the Experience of World War One”, *Transcultural Studies: A Series in Interdisciplinary Research*, Brill Publishing, Vol. 10, No. 2 (2014), pp.169–180. ISSN: 1535-5314.

2. « Esprit de cataclysme et naissance de la littérature moderne serbe. L'expérience de la Grande Guerre dans l'œuvre de Miloš Tsernianski, Ivo Andrić et Rastko Petrović », *Histoire@Politique*, n° 28, janvier-avril 2016, www.histoire-politique.fr. ISSN: 1954-3670

3. "Steering the Wheel of History: Gavrilo Princip, Ivo Andrić and the men of 1914" , *Transcultural Studies: A Series in Interdisciplinary Research*, Brill Publishing, Vol. 11, No 2. (2015), pp. 171-184 ISSN: 1535-5314.

II. Рад у часопису међународног значаја верификованог посебном одлуком

1. „Између фикције и сведочанства: ратна књижевност у *Сведоцима* Жана Нортона Крија", *Књижевна историја*, бр. 153 (2014), 635–643. УДК 821.133.1.09-311.6 Кри Ж.Н. ISSN 0350-6428

2. . „Шездесет година Катедре за општу књижевност и теорију књижевности", *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књ.62, св.3 (2014), стр. 885–888. УДК 378.4(497.11)096:821 ISSN0543-1220

3. „Модернизам и Први светски рат: идеја о раскиду с традицијом", *Књижевна историја*, бр. 156 (2016), стр. 121–141 УДК 821(4).09"1919/1939" 82.02МОДЕРНИЗАМ ISSN 0350-6428

III. Рад у водећем часопису националног значаја

1. „Међународни научни скуп *Cultures, Nations, Autofictions/ Културе, Нације, Аутофикције*", *Филолошки преглед*, бр. XL, св. 2 (2013), стр. 159–163. ISSN 0015-1807

IV. Рад у научном часопису

1. „Религија као нова парадигма у изучавању Шекспира", *Сцена. Часопис за позоришну уметност*, год. XLIX, бр. 2–3 (2013), стр. 164–171. ISSN 0036-5734

V. Рад у тематском зборнику

1. „*Један потпун човек:* о *хеленизму* Анице Савић-Ребац", *Књиженство, теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915. године*, приредиле Биљана Дојчиновић, Александра Вранеш, Зорица Бечановић-Николић, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Београд 2015, стр. 317–334. УДК 821.163.41.09 Савић-Ребац А. ISBN: 978-86-6153-306-8

2. „Один настоящий человек (об эллинизме Аницы Савич-Ребац)", *Сербская женская литература (до 1915 года)*, составитель Биляна Дойчинович, Филологический факультет Белградского университета, Белград 2015, 283–308. ISBN 978-86-6153-329-7

VI. Уређивање зборника радова са међународног научног скупа

1. *Penser l'autofiction : perspectives comparatistes / Preispitivanja: autofikcija u fokusu komparatistike*, sous la direction de/ priredile Adrijana Marčetić, Isabelle Grell, Dunja Dušanić, Filološki fakultet Univerziteta u Beogradu, Beograd 2014. ISBN: 978-86-6153-194-1. УДК 821.133.1.09:821.163.41.09(082), 82.09(082)

VII. Рад у зборнику са међународног научног скупа

1. „'Cette effroyable quantité de Je et de Moi' : Stendhal de l'autobiographie à l'autofiction", *La langue et la littérature à l'épreuve du temps* : зборник радова са II међународног скупа одржаног на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу, DEAF 2 (Dire, Écrire, Agir en Français), Тијана Ашић (ур.), Филолошко-уметнички факулет, Крагујевац 2013, стр. 107–117. ISBN 978-86-85991-56-1 **М33= 1**

2. „Penser l'autofiction : perspectives comparatistes", *Penser l'autofiction: perspectives comparatistes / Preispitivanja: autofikcija u fokusu komparatistike*, Beograd 2014, str. 9–19. ISBN: 978-86-6153-194-1 УДК 82-312.6

VIII. Саопштење са међународног скупа штампано у изводу

1. « 'Cette effroyable quantité de Je et de Moi' : Stendhal de l'autobiographie à l'autofiction», Зборник резимеа са међународног скупа *Dire, écrire, agir en français* (DEAF 2), стр. 9–10.

2. „Књижевност и проблем аутентичности у *Сведоцима* Жана Нортона Крија“, међународна научна конференција *Први светски рат у култури и библиографији,* 26–28.9.2014, Филолошки факултет Универзитета у Београду. ISBN 978-86-6153-231-3
3. „Whose 1914? Veteran Memory and the War Books Controversy in Europe“, *Narratives of War* international conference, Huizinga Institute, Amsterdam, 24-26.2. 2016, 45-46.

Радови до избора у звање асистента

I. Рад у часопису међународног значаја верификованог посебном одлуком

1. „Шта је аутофикција? “, *Књижевна историја*, бр. 148 (2012), стр. 797–810. УДК 821.133.1.09 ДубровскиС. ISSN 0350-6428

II. Рад у водећем часопису националног значаја

1. „What's the Dea1?“, *Teatron*, god. XXXVI, br. 154-155 (2011), str. 57–64. ISBN 0351-7500
2. „Projekat Kardenio“, *Teatron*, god. XXXVI, br. 156-157 (2011), str. 93–96. ISBN 0351-7500

III. Рад у часопису националног значаја

1. „Фикционалност приповедања у првом лицу“, *Анали Филолошког факултета*, бр. 24, св. II, 2012, Београд 2013, стр. 243–264. УДК 821.09-32:398. ISSN 0522-8468

IV. Рад у научном часопису

1. „*Рат је био моја највећа школа, а несумњиво и општа*: Први светски рат у делу Данице Марковић“, *Књиженство*, бр. 2(2012). УДК 821.163.41.09 Марковић Д. ISSN 2217-7809 (Online)

V. Рад у зборнику са домаћег научног скупа

1. „Имагинарни Дорћол“, *Бездане светлости: нова читања Светлане Велмар- Јанковић*, приредио Михајло Пантић, Библиотека града Београда, Београд 2012,стр. 182–197. УДК 821.163.41.09 Velmar-Jankovic, S. (082) (084.12) ISBN 978-86-7448-228-0

VI. Прикази у часописима

1. „Приче о старим људима“ (*Новоградња* Џ. Барта), *Београдски књижевни часопис,* год. 7, бр. 22 (2011), стр. 225–230. ISSN 1452-2950
2. „Успоравање пулса“ (*Пулс* Џ. Барнса), *Београдски књижевни часопис,* год. 7, бр. 24–25 (2011), стр. 207–211. ISSN 1452-2950
3. „*Ћерка* Давида Албахарија“, *Летопис Матице српске,* год. 187 (новембар 2011), књига 488, свеска 5, стр. 969–973. ISSN 0025-5939
4. „Набоковљеви непоуздани приповедачи“ (*Упоредни светови* Веселина Марковића), *Књижевни магазин,* год. XI, бр. 126–127 (децембар 2011– јануар 2012), стр. 55–56. ISSN 1451-0421
5. „Унутар уверљивих светова“ (*Стратегије приповедања* Тање Поповић), *Београдски књижевни часопис*, год. 8, бр. 28 (2012), стр. 189–194. ISSN 1452-2950
6. „Речником против кризе“ (*Прегледни речник компаратистичке терминологије у књижевности и култури*), *Књижевни магазин*, бр. 144–146 (2013), стр. 56–57. ISSN 1451-0421
7. „Где ли су лањски компаратисти?“ (*О новој компаратистици* Адријане Марчетић), *Књижевни магазин*, бр. 169–174 (јул – децембар 2015), стр. 78–80. ISSN 1451-0421

VII. Преводи

1. Жан-Мари Шефер, „Књижевни жанрови и жанровска обележја текста“, *Поетика,* год. I, бр.1 (2011), стр. 111–140. ISSN 2217-589X
2. Дејвид Браун, „Сакрамент и опчињеност“, *Источник,* год. XXI, бр. 81–82 (2012), стр. 30–57. ISSN 0354-2114

VIII. Разговори

1. „Стивен Гринблат у Београду“, *Књижевни магазин,* год. XI, бр. 126–127 (децембар 2011– јануар 2012), стр. 34–35. ISSN 1451-0421
2. „Швејк ће се већ снаћи“, разговор са Драганом Стојановићем, *Књижевни магазин*, год. XV, бр. 163–165 (јануар–март 2015), стр. 10–13. ISSN 1451-0421

Остало

I. Одбрањена докторска дисертација

Дисертација под насловом *Фикција као сведочанство: Први светски рат у модернистичкој прози (Милош Црњански, Иво Андрић, Растко Петровић),* Филолошки факултет Универзитета у Београду, предата 5.9. 2015, одбрањена 24. 12. 2015.

Ментор: проф. др Адријана Марчетић, Филолошки факултет Универзитета у Београду.

Чланови комисије: др Адријана Марчетић, ванредни професор, Филолошки факултет у Београду; др Тихомир Брајовић, редовни професор, Филолошки факултет Београду; др Михајло Пантић, редовни професор, Филолошки факултет Београду; др Тања Поповић, редовни професор, Филолошки факултет Београду; др Бојан Јовић, научни саветник, Институт за књижевност и уметност, Београд.

II. Учешће на пројекту

Члан пројекта Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије *Књиженство: теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915.*

III. Учешће на међународним научним скуповима

1. *Cultures, nations, autofictions/Културе, нације, аутофикције,* Филолошки факултет, Универзитет у Београду, 5–6. октобар 2013. Члан Организационог одбора.
2. *Dire, écrire, agir en français* (DEAF 2), Филолошко-уметнички факултет у Крагујевцу, 8–9. 11. 2013.
3. *Débuts, commencements, initiations*: *les « premières fois » de la Grande Guerre*, 30.6–2.7. 2014, Historial de la Grande Guerre, Péronne (Француска). Излагање: „Nous de 1914“ : l’expérience formative de la Grande Guerre chez les écrivains serbes modernistes.
4. *Компаративна књижевност: теорија, тумачења, перспективе/ Encompassing Comparative Literature: Theory, Interpretation, Perspectives,* 24–26. 10. 2014, Филолошки факултет Универзитета у Београду. Учешће у организацији.
5. *Први светски рат у култури и библиографији,* 26–28.9.2014, Филолошки факултет Универзитета у Београду. Излагање: „Књижевност и проблем аутентичности у *Сведоцима* Жана Нортона Крија“.
6. 2014 ASEEES Convention: “25 Years After the Fall of the Berlin Wall: Historical Legacies and New Beginnings”, 20–23.11.2014, Сан Антонио, Тексас. Излагање: „Hero, Rebel, Martyr: Contemporary Perceptions of Gavrilo Princip and Serbian Modernist Literature“
7. *Шта је Књиженство?,* 16–17. 10. 2015. Филолошки факултет Универзитета у Београду. Учешће у организацији. Организатор панела „Жене, ратови, револуције“.
8. *Narratives of War* International conference, Huizinga Institute, Amsterdam, 24-26. 2. 2016. Излагање: „Whose 1914? Veteran Memory and the War Books Controversy in Europe“.

IV. Учешће на домаћим научним скуповима

1. Нова читања Светлане Велмар-Јанковић. Библиотека Града Београда (5.4. 2012.)

V. Учешће на истраживачким семинарима

1. Излагање на истраживачком семинару (Postgraduate Research Seminar) Одељења за руске и славистичке студије Универзитета у Нотингему (Department of Russian and Slavonic Studies, School of Cultures, Languages and Area Studies, University of Nottingham). „Fiction As Testimony: The First World War in Serbian Modernism“ (25. 11. 2013).

VI. Уређивање часописа

Члан уредништва *Књижевног магазина* у Београду (од 2012.)

VII. Предавања и излагања

1. „Шта је аутофикција“, Народна библиотека Србије (15.10.2012.)
2. Излагање на Институту за књижевност и уметност у Београду. Тема: *Сведоци* Жана Нортона Крија (25.6. 2014)
3. Излагање у оквиру трибине *Албанска Голгота у српској књижевности*. Српско књижевно друштво, Београд. Тема: *Дан шести* Растка Петровића (30. 3. 2015.)
4. Предавање у Истраживачкој станици Петница на јесењем семинару из историје. Тема: О „завади“ између историје и песништва (7.11.2015.)

3. Преглед и мишљење о досадашњем научном и стручном раду кандидата

Од избора за асистента 2013. године, др Дуња Душанић је објавила низ радова из области теорије књижевности, историје књижевности и књижевне критике. Као истраживач сарађивала је на пројекту Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије *Књиженство: теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915*. Учествовала у раду међународних и националних научних скупова и истраживачких семинара, држала јавна предавања и преводила књижевнотеоријске текстове. Иницирала је одржавање међународног научног скупа о аутофикцији, учествовала је у његовом раду, као и у уређивању тематског зборника произашлог из овог скупа. Учествовала је у организацији међународног научног скупа *Компаративна књижевност:теорија, тумачења, перспективе* (2014), одржаног поводом обележавања шесздесетогодишњице обнављања Катедре за општу књижевност и теорију књижевности. У истом периоду, Дуња Душанић је са изванредном оценом одбранила докторску дисертацију под насловом *Фикција као сведочанство: Први светски рат у модернистичкој прози (Милош Црњански, Иво Андрић, Растко Петровић),* пред комисијом у саставу проф. др Адријана Марчетић, проф. др Тихомир Брајовић, проф. др Михајло Пантић, проф. др Тања Поповић, др Бојан Јовић, научни саветник, Институт за књижевност и уметност у Београду. Члан је уредништва *Књижевног магазина*. Ми ћемо се у овом извештају задржати на основним идејама њене докторске дисертације и неколико најзначајнијих радова које је објавила од избора у звање асистента (од 2013. године), који омогућавају да се стекне заокружена слика о њеном досадашњем научном резултату и постигнутим резултатима.

Докторска дисертација Дуње Душанић, *Фикција као сведочанство: искуство Првог светског рата у прози српских модерниста*, представља оригиналан научни допринос књижевно-критичком разумевању опуса наших најзначајнијих модерниста, Црњанског, Андрића и Растка Петровића, остварен успелим комбиновањем продубљених тумачења појединих дела с књижевно-теоријским идејама о фикцији и прозним жанровима, с једне, и књижевно-историјским увидима везаним за сложену проблематику односа између модернизма и Првог светског рата, с друге стране. Како проучавање књижевности посвећене Првом светском рату отвара више тема које по својој природи захтевају интердисциплинарни приступ, Дуња Душанић се послужила увидима из новије културне историје Првог светског рата, из студија памћења, сведочења и трауме, као и појединим идејама из теорије фикције, жанра и приповедања, да би указала на повезаност између различитих појава које су обележиле европску културну историју после 1918. године, као и да би у новом интерпретативном контексту осветлила дела и поетику наведених писаца.

Средишњи теоријски проблем ове студије, однос између „фикције“ и „сведочења“, то јест између фикционалног текста и историјских чињеница, Дуња Душанић разматра у веома широком контексту који далеко превазилази основни интерпретативни корпус њене дисертације. Вишеструка контекстуализација књижевног и критичког опуса Црњанског, Андрића и Петровића – кроз поређење са фикционалним делима других европских модерниста њиховог доба, попут Форда Медокса Форда, Вирџиније Вулф, Ернеста Хемингвеја или Луја-Фердинанда Селина, затим са такође фикционалним, али не и модернистичким класицима „ратне литературе“, попут Ериха Марије Ремарка, Анрија Барбиса, Лудвига Рена или Ролена Доржелеса, као и са приказима рата у нефикционалним текстовима документарних претензија (сведочанствима, дневницима, мемоарима и писмима) – омогућава да се боље расветле неки од кључних проблема који су заокупљали српске модернисте. То су, поред осталог, питање односа према историји и савремености, према књижевној традицији, према личном и уметничком ангажману, као и специфичност књижевности у поређењу с другим облицима уметничког стваралаштва, интелектуалног рада и животне праксе. Иако је опус сваког од ових писаца посебно (Црњанског, Андрића и Петровића) био предмет многих истраживања, досад није било озбиљнијих покушаја да се улози Првог светског рата у њиховом делу

приступи на обухватан и упоредан начин, нити да се њихово писање о рату сагледа у контексту књижевноисторијске и културноисторијске целине којој припада.

Докторска дисертација Дуње Душанић доноси резултате који припадају различитим областима књижевно-научног истраживања. У зависности од области на коју се односе, они се могу разврстати у три групе. Прво, она је дошла до важних увида који се тичу односа између „фикције“ и „сведочења“ као књижевно-теоријског, то јест наратолошког питања. Полазећи од модернистичких текстова о Првом светском рату, Дуња Душанић је указала на неке важне аспекте овог питања која у ранијој теоријској литератури нису била довољно уочени. Овде пре свега мислимо на запажање из уводног поглавља, детаљније развијеног у поглављу „Рат и модернизам“, да се „документарност“ фикционалног текста може схватити као једна врста сижејног поступка чији циљ уопште не мора бити да аутентично предочи неко стварно искуство, већ нешто сасвим друго: да подстакне дијалог са традицијом, да укаже на особеност књижевности у односу на друге облике уметничке и интелектуалне активности, да проблематизује однос између субјективног и колективног, итд. Друго, Дуња Душанић је дошла до значајних резултата у анализи и тумачењу књижевних дела тројице писаца модерниста који су главни предмет њеног проучавања (Црњански, Андрић и Растко Петровић), али и оних чијим је делима посветила нешто мање пажње (С. Јаковљевић). Посматрајући дела Црњанског, Андрића и Петровића кроз специфичну визуру своје теме – сведочење о Првом светском рату у фикционалном дискурсу – Дуња Душанић је понудила изузетно проницљива, интелигентна и иновативна тумачења начина на који је сваки од њих обликовао своје ратно искуство и прилагодио га свом уметничком сензибилитету. Увиди до којих је дошла у овим анализама у великој мери су продубили и обогатили наше досадашње књижевно-историјско и критичко знање о овим писцима и некима од њихових најзначајнијих дела. Најзад, дисертација Дуње Душанић доноси значајне резултате и са становишта проучавања српске модернистичке књижевности у ширем књижевном и културном контексту европског модернизма. Компаративни метод којим се Дуња Душанић послужила бавећи се овом проблематиком омогућио јој је да осветли оне особине српског модернизма које стоје у директној вези с делима европске књижевности истог периода и, истовремено, да истакне његове специфичности.

Написана једноставним и прецизним језиком, приступачном и обичном читаоцу, дисертација Дуње Душанић представља изузетан допринос српској науци о књижевности, а у мери у којој расветљава теоријска питања у вези са односом између фикционалног текста и историјских чињеница, и науци о књижевности уопште. Ова теза показује да Дуња Душанић у свом приступу књижевности спаја продубљено познавање теоријских идеја (уз способност њихове истанчане примене на нове случајеве) с ретком вештином да анализира књижевно дело тако да открије оно што је у њему особено и истовремено извор дубље, непоновљиве књижевне вредности. Ови квалитети најјасније се виде у њеној дисертацији, али су присутни и у њеним краћим радовима, посвећеним како књижевно-теоријским питањима, тако и анализи и тумачењу појединачних књижевних дела.

Овде ћемо се само укратко осврнути на још нкеолико њених радова који потврђују ову оцену а у исти мах употпуњују слику о правцима њеног теоријског интересовања. Рад „Penser l'autofiction : perspectives comparatistes“, објављен као предговор истоименом тематском зборнику, *Преиспитивања: аутофикција у фокусу компаратистике*), представља добро обавештен, критички интониран и прецизно формулисан увод у појам „аутофикције“, који је у последњих двадесетак година, у оквиру различитих теорија жанра и фикције, постао један од средишњих предмета истраживања. Појам аутофикције настао је у француској теорији књижевности, па га Дуња Душанић из тог разлога проучава првенствено у том контексту, у радовима Сержа Дубровског, Жерара Женета, Венсана Колоне, Филипа Лежена и других, мада се осврће и на теорије настале изван Француске (Кете Хамбургер, Дорит Кон). Истим питањем, али на нешто друкчијем материјалу, она се бави и у раду „'Cette effroyable quantité de Je et de Moi' : Stendhal de l’autobiographie à l’autofiction“ (2013), у којем настоји да на примеру Стендалове прозе (*Живот Анрија Брилара*) илуструје неке од најважнијих особина аутофикције као једне посебне форме приповедања о себи и да истовремено аргументује своју тезу да је жанр аутофикције део дуге традиције фикционалне прозе, а не производ постмодернистичког експериментисања с формом аутобиографије и романа.

Рад Дуње Душанић на проучавању аутофикције, којим се бавила и у својим ранијим текстовима, објављеним пре избора у звање асистента, представља врло озбиљно и у нашој науци о књижевности сасвим пионирско истраживање проблема аутофикције као жанра на граници између фикционалног и историјског приповедања. Посебну вредност њених радова из ове области представаља ширина увида у проблематику која се не задржава само на савременим теоријама и приступима, већ захвата и веома дугачак историјат појединих проблема, који сеже чак и у 19. век. Овакав дијахронијски приступ се показује као веома користан

и у структуралном смислу, јер разоткрива оне особине аутофикције као жанра које су настале обликовањем у одређеном контексту и у врло специфичној традицији, каква је француска књижевност.

У оквиру односа између фикционалног и историјског приповедања, осим у проучавању аутофикције, Дуња Душанић је запажене резултате остварила и у радовима посвећеним српским модернистичким писцима који су писали о рату и свом ратном искуству, Андрићу, Црњанском и Растку Петровићу. Остављајући по страни њену докторску дисертацију, овде ћемо поменути три рада, објављена на енглеском и француском језику, у престижним међународним часописима, у којима наставља да проучава питања којима се бавила и у докторској тези. Она се, пре свега, тичу улоге коју је искуство Првог светског рата имало у уобличавању уметничког сензибилитета наших најзначајнијих модерниста. У раду "Serbian Modernists and the Experience of World War One" (*Transcultural Studies,* 2014), она уверљиво показује да је веза између српске модернистичке књижевности и искуства Првог светског рата дубља него што се то обично мисли. Код поменуте тројице писаца ово искуство је створило потребу за новом врстом песничког израза који ће одговарати битно друкчијем свету који је изникао после 1918, из пепела ратних разарања. Али, по Дуњи Душанић, посебно је важно нагласити да рат српским модернистичким писцима није пружио само нове теме и нови извор инспирације, већ је их је подстакао да одреде свој однос према традицији, традиционалној уметности, стварности и историји, односно да дефинишу један потпуно нови уметнички сензибилитет који с разлогом описујемо као модернистички. Оваква тежња огледа се и у односу српских модернистичких писаца према неким историјским личностима, на пример, према Гаврилу Принципу, о чему Дуња Душанић пише у раду "Steering the Wheel of History: Gavrilo Princip, Ivo Andrić and the men of 1914" (*Transcultural Studies,* 2015). У њему је предочен „парадоксалан однос" (169) српских модернистичких писаца, првенствено Иве Андрића, према Гаврилу Принципу. Иако нема сумње да је Принцип у Андрићевим очима, као и у очима већине писаца његове генерације представљао снажну симболичку фигуру, Андрић га ипак није учинио јунаком свог дела. По Дуњи Душанић, то се може објаснити његовим свесним опредељењем да не пише о појединцима, већ о читавој генерацији, о духу времена које обликује сваког појединца. На тај начин он нам је омогућио да Принципа и његов чин разумемо у контексту времена који су их изнедрили.

Најзад, у најдужем и најамбициознијем раду из ове групе, „Esprit de cataclysme et naissance de la littérature moderne serbe. L'expérience de la Grande Guerre dans l'œuvre de Miloš Tsernianski, Ivo Andrić et Rastko Petrović", објављеном у угледном француском академском часопису, *Histoire@Politique* (2016), Дуња Душанић се још једном враћа питањима која је разматрала у својој тези, али сада на нешто друлчији начин, много више стављајући акценат на интерпретативни него на теоријски дискурс. Према Дуњи Душанић, рат је за Црњанског, Андрића и Растка Петровића имао значај формативног искуства, које их је подстакло да формулишу сопствени одговор на изазове епохе и захтеве модерне уметности како су их они схватали. Она уверљиво показује да на литерарно уобличење тог искуства у опусима наведених писаца није толико утицала природа њихових индивидуалних доживљаја на фронту, у тамници и избеглиштву, колико један скуп заједничких поетичких ставова и, бар када је реч о приказивању Првог светског рата у књижевности, сродних амбиција. То, наравно, не значи да се њихове поетике, па ни представе о томе шта би нова уметност требало да буде, нису знатно разликовале. Ипак, поређење између њихових раних критичких и поетичких текстова, објављених у периоду од 1918. до 1924. године, указује на неке значајне подударности. Најочигледнија од њих односи се на повезаност између рата, као прекида са тековинама предратног друштва, и нове књижевности, као прекида са тековинама предратне књижевности: „Код све тројице писаца представа о рату као катаклизми која је трајно изменила живот појединца и заједнице тесно је повезана са убеђењем да је књижевност дужна да на ту промену одговори." (http://www.histoire-politique.fr/index.php?numero=28&rub=dossier&item=259) Ова повезаност показује да писање о рату није било само периферна тема или краткотрајна фаза, већ да је било интимно повезано са њиховим поимањем књижевности, и то управо у периоду када је оно почело да задобија свој облик.

Као што се то може видети и из њене библиографије, Дуња Душанић се са успехом огледала и у писању о српској „женској" књижевности (текстови о Даници Марковић, Аници Савић Ребац, Светлани Велмар Јанковић), у критици савремене српске и стране књижевности, у превођењу теоријских текстова.

4, Наставни и педагошки рад

Дуња Душанић успешно сарађује са студентима у свим видовима наставе, што се види из чињенице да су њене вежбе и предавања изузетно цењени и посећени. У свом раду са студентима показала је да поседује капацитет да се развије у доброг наставника и изванредног педагога. Осим тога, показала је креативност и систематичност у осмишљавању курсева које ће, по новом програму акредитације, самостално држати од следеће школске године. Осим што сарађује у извођењу наставе на предметима Основни појмови науке о

књижевности 1-4 и Општа књижевност 3, колегиница Душанић обавља консултативан и супервизорски рад са студентима, као и велики број послова у вези са писменим и усменим испитима, прегледањем семинарских радова и колоквијума, израдом и прегледањем тестова. Колегиница Душанић је показала велику енергију и ангажованост у додатним активностима на Катедри, у организацији конференција и семинара, презентацији Катедре изван Факултета, као и у свим другим текућим пословима. Најзад, али не најмање важно, осим са студентима, колегиница Душанић успешно сарађује и са колегама на Катедри и на Факултету, чиме на најбољи начин доприноси остваривању циљева наставе и стварању научног подмлатка на Универзитету.

5. Мишљење о испуњености других услова

Увидом у приложену документацију констатујемо да кандидаткиња поседује способност за самосталан научни и истраживачки рад, о чему сведоче приложени радови, текстови настали током и у оквиру докторских студија, као и одбрањена докторска дисертација.

Осим тога, Дуња Душанић савесно и одговорно обавља свој посао на Катедри, негујући добре академске односе са колегама и подстичући студенте на скрупулозно читање, самостално мишљење и научно и стручно усавршавање. Најзад, Дуња Душанић активно учествује у јавном и књижевном животу и изван универзитета, што се види по њеном ангажману у редакцији *Књижевног магазина*, јавним предавањима и критикама и приказима које је објављивала у књижевним часописима.

6. Закључак и предлог комисије

Узимајући у обзир све наведено – докторску дисертацију, књижевно-теоријске и књижевно-историјске радове Дуње Душанић, њен педагошки и научни рад, као и њен стручни ангажман на пословима који нису непосредно везани за обавезе на Филолошком факултету – предлажемо да се у звање и на радно место доцента за предмет Основни појмови науке о књижевности, ужа научна област Наука о књижевности, изабере др Дуња Душанић.

Комисија:

др Адријана Марчетић, редовни професор

др Јован Попов, редовни професор

др Бојан Јовић, научни саветник